

✦ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 5. ЈУН 2022. ♾ БРОЈ 144. ♾ ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

 SVTROJICA.MELBOURNE СВ ТРОЈИЦА БРАНЗВИК [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА СВЕТИХ ОТАЦА 5. ЈУН ПРЕПОДОБНИ МИХАИЛО ИСПОВЕДНИК	НЕДЕЉА СЕДМА ПО ВАСКРСУ Јеванђеље на Јутрењу: Јн. 21,1-14; Лит. Апостол Дан 20,16-18 и 28-36; Јев. Јн. 17,1-13
ЧЕТВРТАК, 9. ЈУН	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ 19ч
СУБОТА, 11. ЈУН ЗАДУШНИЦЕ	ЗАУПОКОЈЕНА ЛИТУРГИЈА 9ч У НАСТАВКУ ОПШТИ ПАРАСТОС ВЕЧЕРЊЕ 19ч
НЕДЕЉА, 12. ЈУН СИЛАЗАК СВЕТОГ ДУХА НА АПОСТОЛЕ	ЈУТРЕЊЕ 9ч ♾ ЛИТУРГИЈА 10ч

СВ. ЦАР КОНСТАНТИН И ЦАРИЦА ЈЕЛЕНА

Мати и син, покровитељи Цркве Христове, остали су запамћени у историји хришћанства и у вечности по грађењу цркава, Божијим откривењима и проналажењу највећих светиња. Њихова делатност коренито је променила ток хришћанске историје уопште.

Цар Константин издао је 313. године „Милански едикт“, којим је престао прогон хришћана. Након победе над Византијом, саградио је престоли град на Босфору, Константинопољ (Константинов град), касније назван Цариград и Истамбул. Био је жесток борац против незнабожаца.

Пред борбу са Максенцијем, на небу му се указало знамење Крста, као знак победе. Тада је наложио да се искује велики крст који је ношен испред војске, те је тако донео победу. Пошто се тешко разболео, јавили су му се свети апостоли Петар и Павле, саветовавши га да се крсти, након чега је оздравио. Још за живота назван је равноапостолним. Упокојио се у Никомидији 337. године, а сахрањен, по

свом завештању, у цркви светих апостола у Цариграду.

Његова мати, царица Јелена, пошла је, по његовом налогу, у Јерусалим на поклоњење Христовом Гробу, будући да се он сматрао недостојним да посети ову највећу светињу. Она је са тог поклоњења донела сину честицу Часног Крста. Град Јерусалим обележен је њеним именом на свим највећим светилиштима. Уз помоћ епископа Макарија, пронашла је Часни Крст, са крстовима двојице

разбојника, које су незнабошци бацили изван града на љубриште. То место се данас налази недалеко од параклиса бичевања у цркви Христовог Гроба и Васкрсења.

Подигла је многе цркве: велелепну цркву над пећином Рождества Христова у Витлејему (најстарија црква у читавој Светој Земљи), цркву Васкрсења на Голготи, цркву на месту Вознесења Господњег у Гетсиманији (са отвореним кровом, као симолом Вознесења), цркву на месту Успења Пресвете Богородице и још 18 цркава.

Пронашавши Часни Крст, ставила га је на мртвог човека кога је носила поворка, те је он оживео силом ове светиње. Тај дан Црква празнује као Крстовдан, 27. септембра. Многи незнабошци су тада пришли хришћанској Цркви, а Часни Крст је стављен на чување у сребрни ковчег. Пронашла је и место последњег сусрета Васкрслог Господа са апостолима пред Вознесење, где је данас подигнута црква Оче наш и где постоји једна од ретко сачуваних пећина из доба Исусовог, у којој је Он ученицима

говорио о последњим временима. Открила је и место последње молитве Исусове у Гетсиманском врту.

До њеног доласка у Јерусалим молитве хришћана биле су тајне, од тада постају јавне и признате.

Ова света царица упокојила се 327. године у 80. години живота.

О. Првослав Пурић

СЕДМА НЕДЕЉА ПО ВАСКРСУ – СВЕТИХ ОТАЦА ПРВОГ ВАСЕЉЕНСКОГ САБОРА

Црква Христова, од самих почетака, сукобљава се са потешкоћама разне врсте. Чланови Цркве изложени су искушењима, изазовима и многим препрекама које им онемогућавају да остану у заједници и да духовно узрастају. Ђаво, који је побеђен од стране Спаситеља нашег, Господа Исуса Христа, али чије активности против Бога и човека нису тиме престале, здушно се бори да свакога човека одвоји од Цркве. Највећи успех ђавола јесте управо то; сваком таквом својем успеху ђаво се нарочито радује. Он не може другачије да се бори против Бога сем борбом против човека. Због тога је ђаво веома усредсређен на ову борбу. Његови методи су увиђени у разне пакете и вешто скривени од људи.

Из Дела Апостолских сазнајемо да је у време ране Цркве било много искушења. Св. Апостол Павле каже на једном месту следеће: *„Пазити се, дакле, на себе и на све сѣгадо у коме вас Дух Свети њосѣави за еѣискоѣе га најасатиѣ Цркву Госѣода и Боѣа коју сѣече крвљу својом. Јер ја знам да ће њо одгласку моме ући међу вас ѣрабљиви вуци који не шѣеде сѣага“* (Д.А. 20, 28-29) Апостол зна да, док је он са њима, ствари ће се одвијати у хармонији и реду, јер он је тај који им је иницијално проповедао реч Божију и да ђаво ту немаше шансу да збуни никога. Међутим, после његовог одласка, његову проповед настављају други и ђаволу су ту одшкринута врата за његово деловање. Он једноставно може да дошапне једном човеку да то што овај слуша није баш оригинална проповед Апостола Павла и то може да буде довољно за пометњу међу члановима Цркве. Ови ће почети

разговор између себе и сукоб је неминован. Када расправа почне, ђаво ће само да настави да дошаптава разним људима разне ствари и тиме ће досипати уља на већ разгорелу ватру. Управо се тако и дешавало у раној Цркви, али и касније кроз векове све до данашњих дана. Човек који се препусти ђавољем утицају и почне да разорно делује у Цркви, може да се уброји у „грабљиве вукове“ о којима говори Апостол. Јер, такав човек постаје спреман на све. Он не бира средства да дође до циља. Његови духовни видици бивају помрачени и он, будући духовни слепац, ради у правцу унапред зацртаног ђавољег плана.

Ето, под утицајем ђавола, у Цркви су се десили многи расколи и јереси. Због тога данас има толико тзв. хришћанских цркава. Све ове силне цркве имају своје идеологе, вође, људе који су унели нешто ново у доктрину сопствене секте. Они сви претендују да после два миленијума, колико је прошло од Христа и Апостолског периода односно успостављања Цркве Божије, они боље разумеју Христа и то шта је Он планирао са оснивањем Цркве или, шта би то требало да буде улога Цркве. Нема сумње да је овде ђаво веома активан и да успешно обавља свој богоборачки посао.

Утицај ђавола на човека почиње на првом месту на личном плану. Сваки човек се бори са сопственим проблемима. Када попусти у својој борби, он бива оптерећен одређеним проблемом, а касније тим својим оптерећењем терети другог, своје окружење. Тако се оптерећење једнога члана Цркве преноси на цео организам Цркве. Апостол на другом месту поручује: „Носите

терете један другог“. Чланови Цркве уистину морају носити терете једни других. Другога начина нема. Јер као што се радост једнога члана преноси на друге у Цркви или било ком окружењу, тако се туга или грех преносе на остатак окружења истом мером. За ово имамо довољно примера из живота. Скоро свако из сопственог искуства може да разуме да се поменути утицаји дешавају.

Апостол Павле у данашњем Апостолу наставља следећим речима: *„А од сада, браћо, ѣрегајем вас Боѣу и ријечи блаѣогатиѣ њеѣове, која може назигаѣти и гаѣти вам насљедсѣтво међу свима освећенима“* (Д.А. 20, 32) После своје проповеди, Апостол предаје браћу Богу и благодати Божијој која освећује све. Другим речима, он поручује да благодат остаје у Цркви и да ће сви чланови Цркве, који су призвани у светост, бити и свети и освећени, али да ово зависи од њиховог одговора на позив Христов који се односи на узрастање на духовном плану. Свако је позван да буде свети и свако може да буде освећен, јер Бог свакога позива у „познање истине“. И, још, Апостол као да каже – ја вас поучих и предадох Богу, са Њим живите у Цркви, Он вас освећује и облагодаћује и до вас је да ли ћете остати у благодати Његовој. Ова порука, као и многе друге поруке Св. Апостола Павла, односи се и на нас, односно на све генерације чланова Цркве Божије. Она има вечну вредност.

Господе Исусе Христе Сине Божији, помози нам да у својем живљењу у Цркви разумемо да је присуство Духа Светога реално и да ђаво, који нам одвлачи пажњу од истинских вредности, нема

стварну моћ већ да утиче на нас због слабости наше. Помози, благи, да се одупремо насртају вечног кушача и да увек и спремно отворимо врата срдаца својих за Тебе Господа и Бога нашега! Амин.

Проша Милораг Лончар

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН – 5. ЈУН

НЕ ОДРЕЦИ ДОБРА ОНИМА
КОЈИМА ТРЕБА, КАД МОЖЕШ
УЧИНИТИ (ПРИЧЕ СОЛ. 3,27)

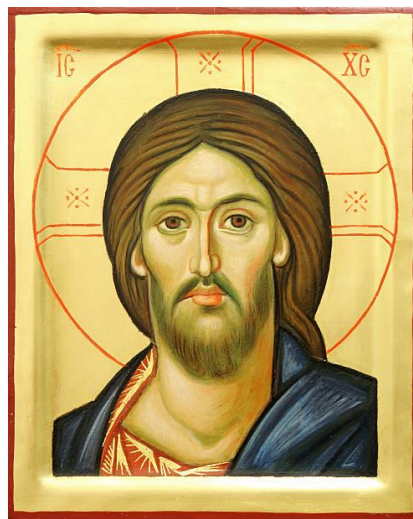
Не одриче ни теби Господ оно што теби треба, не одреци ни ти човеку, кога ти је Господ послао у сусрет, да куша срце твоје. Ако ти неки сиромас

једанпут у животу пружи руку за помоћ, подај му и не откажи. Сети се, колико ти је година живота, и колико сати у једноме дану, и колико минута у једноме сатусвакога минута кроз толико и толико хиљада дана ти пружаш руку своју ка Господу, и Господ даје и не отказује. Сети се милости Божије, и твоја немилост пећи чете као жеравица, и неће ти дати мира све док се не покајеш и не омекшаш срцем.

Не реци никад: досадише ми ови просјаци! Толико милиона људи живи на земљи, и сви су просјаци у Господа, и цареви као и надничари, и богаташи као и слуге, сви су просјаци у Господа – па Господ никад не рече: досадише ми ови просјаци! О човече, заблагодари Богу, што и од тебе неко тражи какво добро, било материјално било духовно! То значи, да си ти човек од Божјег поверења; значи: Бог ти је поверио неко своједобро (јер сва су добра Божија). Покажи се достојан тога поверења: покажи се достојан у малом, да би ти се поверило у веће.

О Господе свеблаг, омекшај срце наше и просвети разум наш, да будемо милостиви у добрима која си нам Ти, Свемилостви, поверио. Теби слава и хвала вавек. Амин.

*Св. Владика Николај
Пријрема Милош Ристић*

ICONS AND THE REDWOOD

ENCOUNTERING THE PRECIOUS,
AGELESS, AND SACRED

The very first time I entered an Orthodox church, I felt drawn to Her. There was a tangible, inner tug, and an overwhelming sense of peace, holiness, and awe, emanating from the very walls of the temple. The serving clergy were not the focus of the service, as I'd experienced in my protestant upbringing, but seemed to be moving within the walls of their temple, as if servants, or, given the beauty of their vestments, courtiers to an emperor. The focus was not on men, but on the holiness of God. I felt an overwhelming desire to be a part of this religion, but, at the time, allowed the ethnic, and language, differences to keep me from returning.

Eventually, as is evidenced by my present vocation, I did return, and can not even imagine how I could have stayed away, for some twenty years, after having tasted "the heavenly realm." Orthodoxy is like that,

for it seems almost familiar to many first timers, as though we've known this faith from our very conception.

I remember seeing my very first hand painted icon. It was an icon of Christ, and I felt drawn into it, wanting to embrace it (or, perhaps more correctly, being embraced by it.) This first encounter was in 1968, and in the small, private chapel of a friend. This encounter came about a month after I'd driven through Northern California's Redwood National Forest, beholding the thousand year old, towering trees. Both the icon, and the Redwoods, had an enormous impact on my young soul. They both seemed to offer me sanctuary, and a sense of peace. Both made me feel I'd encountered something precious, ageless, and sacred. I still feel the same, as an aging monk.

We humans are material beings, having been given bodies by our Creator. This Creator God has placed us in a material world, surrounded by things we can touch, see, smell, taste, and hear. Orthodox temples, by their very nature, allow us to commune with this very God, Who has given each of us the ability to touch, see, smell, taste, and hear. It is through the material world that God has chosen to unite Himself to us, His creatures. The Logos (The Word), Christ Himself, by Whom everything that is, came into being, has come down from heaven, and embraced us, as His own.

My last trip through the Redwoods brought back memories of my first encounter with an icon of Christ. How could they not, for it is the very Christ, depicted in the icon, Who created the Redwoods, and all that is beautiful and sacred.

*With love in Christ,
Abbot Tryphon*

СПАСОВДАНСКА ЛИТИЈА У БЕОГРАДУ

Прослава Вазнесења Господњег, славе Града Београда, крунисана је молитвеном литијом у којој су хиљаде житеља српске престонице, многобројно свештенство и монаштво, припадници Гарде Војске Србије и Жандармерије, Полицијски оркестар, црквени хорови и певачка друштва, ученици Богословије Светог Саве и студенти Православног богословског факултета, запослени у градским установама и службама, вероучитељи са ђацима основних и средњих школа и њиховим родитељима, као и највиши представници Града Београда, у величанственом поретку пратили Његову Светост Патријарха српског г. Порфирија централним улицама српске престонице.

Традиционална Спасовданска литија је кренула из улице Кнеза Милоша, праћена звуком звона Вазнесењског храма. Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије ишао је испод неба, кога су носили припадници Гарде Војске Србије, окружен младима у народним ношњама. На челу литије часни крст је достојанствено и поносно - исто онако како је током целе своје каријере бранио боје наше Отаџбине на такмичењима широм света - носио олимпијски и светски шампион у ватерполу г. Стефан Митровић. Најдрагоценије београдске светиње, мошти покровитеља и заштитника града Свете Петке и Светог деспота Стефана Лазаревића са њиховим иконама, пронете су престоничким улицама на рукама часног свештенства. За њима, чудотворну икону Богородице Тројеручице, коју су Београђанима пре скоро три деценије даривали хиландарски монаси, носили су изабрани припадници

Жандармерије. Поред питомаца Војне академије, посебан украс литије били су малишани са Косова и Метохије и из Црне Горе који су у Београд дошли да се заједно са својим Патријархом, који их је дан раније очински дочекао у храму Светог Саве, помолу за мир преко потребан сваком детету, сваком

човеку, али и читавом свету.

Пошто је прошла улицом Краља Милана преко Славије до Булевара ослобођења, литију су дочекала звона заветног храма Светог Саве. Хиљаде Београђана сабраних на Светосавском платоу благословио је Његова Светост Патријарх који је служио молебан за мир и благодатање. У наставку доносимо одломке из Патријархове беседе.

ПАТРИЈАРХ ПОРФИРИЈЕ: ДАНАС СМО СЕ САБРАЛИ У ОВОЈ ЛИТИЈИ, А СВАКА ЛИТИЈА ЈЕ МОЛИТВА, ДА СЕ ПОМОЛИМО БОГУ ЗА МИР, ЗА МИР У ЧИТАВОМ СВЕТУ, А ПРВЕНСТВЕНО ЗА МИР У УКРАЈИНИ. САБРАЛИ СМО СЕ, ЈЕР ЗНАМО ДА ЈЕ МИР УВЕК МИР БОЖЈИ. ГОСПОД САМ КАЖЕ: МИР СВОЈ ВАМ ОСТАВЉАМ. МИРА БЕЗ БОГА НЕМА!

У име Оца и Сина и Светог Духа. Браћо и сестре, данас је Спасовдан. Данас слаavimo Вазнесење Господње као славу престолоног града Београда, али Спасовдан

слави и читав православни свет. Данас је слава овде, у Београду, али и у Жичи, у Пећкој Патријаршији, у Милешеву, у Дечанима, и у многим другим предивним светињама широм васељене. Чињеница да ми, Београђани, православни хришћани у Београду, за своју славу имамо празник који је везан за личност Христову и који се притом назива Спасовдан говори речи-тије од сваке помисли, од сваке речи и од сваке могућности да се опише шта то значи славити Христа, Његово Јеванђеље и славити Спасовдан као своју славу. Када слаavimo било који хришћански празник као појединци и као породице, ево и као велика породица града Београда, ми пројављујемо и

потврђујемо пред читавим светом шта је наш систем вредности, како и на који начин верујемо, шта је то што опредељује наше стазе и кораке, наша размишљања, речи и дела.

Сажџ СПЦ

ПОРУКА СВЕТОГ ПАЈСИЈА СВЕТОГОРЦА

Пре него што почнеш да читаш списе Светих Отаца, помолу се макар на два минута да те Господ просветли да можеш да разумеш њихов Божански промисао. Ако немаш времена да завршиш поглавље које си почео, немој журити да то учиниш, јер наш циљ није да прелазимо поглавља, него да нешто од прочитаног остане у нашој глави. Такође, није корисно ни да само читаш и одушевљаваш се Светим Оцима. Тако нешто чине световни људи који читају о најновијим Тарзановим авантурама и забављају се. Наш циљ је духовни и ми треба, мало по мало, да себе приморавамо да живимо на начин на који су живели наши Свети Оци.